

„Mój Tajemniczy Ogród”

Już stojąc przed bramą czujemy miło lechtający nasze nosy zapach roślin. Dobiegają do nas przeróżne odgłosy: świergot ptaków, szum drzew i traw... Otwieramy bramę. Gdzie jesteśmy? W Tajemniczym Ogródzie.

Uderza w nas mieszanka zapachu i ciepła. Rozglądamy się wokoło. Po prawej stronie kwitną niebieskie chabry. Po lewej rosną trzy małe jabłunki bogato ukwiecone. Na wprost prowadzi wysypana żwirkiem alejka. Obserwując uważnie możemy dostrzec mieszkańców tego miejsca. Są to: ptaki, króliki, motyle i pszczoły... To miejsce, atmosfera jaka w nim panuje, wprowadza nas w błogi spokój. Idziemy dalej. Po lewej rosną krwistoczerwone róże. Po prawej dostrzegamy wymalowaną na biało ławeczkę. Za nią rozciąga się szeroka łąka trawy, na której rosną stokrotki oraz mleczki. Murek za tą łąką pokrywa bluszcz. Idąc dalej dochodzimy do wzgórza. Rosną na nim trzy wierzby płaczące, tworzące aurę smutku i zadumy. W ich cieniu kryją się małe zwierzęta. Aura ta szybko ustępuje miejsca ponownej radości, gdy wychodzimy za wzgórze. Na płaskim gruncie znajduje się małe jezioro, tu i ówdzie porośnięte trzcina, wśród której kryją się bobry. Po spokojnej, gładkiej tafli jeziora pływają łabędzie. Obok jeziora stoi zagajnik pełen jagodowych krzaczków. Kilka wróbelków pałaszuje smakowite owoce. Po drugiej stronie jeziora stoi wielki rozłożysty klon. Pośród zielonych liści dostrzegamy domek dla przychodzących tu dzieci. Jednak nie tylko one tu przychodzą. Starsze osoby mogą odpocząć na ławeczce lub w cieniu drzew.

Jak zapewne widzisz, każdy znajdzie tu coś dla siebie. Zechcesz tu przyjść?

Grim Stadd